

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1239/2020
04.11.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Јасмине Васовић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету малолетног, сада пунолетног АА, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца малолетног, сада пунолетног АА - адвоката Владимира Христовића, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Шапцу К 14/20 од 06.08.2020. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 744/20 од 01.10.2020. године, у седници већа одржаној дана 04.11.2020. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ као основан захтев за заштиту законитости браниоца малолетног, сада пунолетног АА - адвоката Владимира Христовића, па се **ПРЕИНАЧУЈУ** правноснажна решења Вишег суда у Шапцу К 14/20 од 06.08.2020. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 744/20 од 01.10.2020. године, тако што Врховни касациони суд одређује да трошкови малолетничког поступка у односу на малолетног, сада пунолетног АА падају на терет буџетских средстава суда.

Образложење

Решењем Вишег суда у Шапцу К 14/20 од 06.08.2020. године према малолетном, сада пунолетном АА изречена је васпитна мера појачан надзор од стране органа старатељства, за коју је одређено да ће трајати најмање шест месеци, а највише две године, с тим што ће суд накнадно одлучити о њеном престанку. Од малолетног, сада пунолетног АА одузета је опојна дрога, док је за трошкове кривичног поступка наведено да ће о њима бити одлучено посебним решењем.

Решењем Апелационог суда у Новом Саду Кж1 744/20 од 01.10.2020. године одбијена је као неоснована жалба браниоца малолетног, сада пунолетног АА, а решење Вишег суда у Шапцу К 14/20 од 06.08.2020. године, потврђено.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости поднео је бранилац малолетног, сада пунолетног АА – адвокат Владимир Христовић, због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП у вези одредаба члана 262. став 1. и став 2. ЗКП и члана 79. став 1. Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и

кривичноправној заштити малолетних лица, са предлогом да Врховни касациони суд преиначи правноснажна решења тако што ће одлучити да трошкови кривичног поступка који је вођен против малолетног, сада пунолетног АА падају на терет буџетских средстава или да укине побиијана решења у делу одлуке о трошковима поступка који се односи на малолетног, сада пунолетног АА и предмет у овом делу врати на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажна решења против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

По налажењу Врховног касационог суда основано бранилац малолетног сада пунолетног АА у поднетом захтеву истиче да су одлуком о трошковима кривичног поступка, првостепени и другостепени суд учинили повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП у вези одредаба члана 262. став 1. и став 2. ЗКП и члана 79. став 1. Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривичноправној заштити малолетних лица.

Чланом 262. став 1. Законика о кривичном поступку је прописано између осталог да ће се у свакој пресуди или решењу које одговара пресуди одлучити ко ће сносити трошкове кривичног поступка и колико они износе, а ставом 2. истог члана је прописано и да ако недостају подаци о висини трошкова, посебно решење о висини трошкова донеће председник већа или судија појединац када се ти подаци прибаве.

Чланом 46. Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривичноправној заштити малолетних лица је између осталог прописано да се одредбе овог закона примењују у поступку према лицима за која постоји основана сумња да су извршила кривично дело као малолетници, а у време покретања поступка, односно суђења нису навршила двадесет једну годину.

Одредбом члана 79. став 1. Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривичноправној заштити малолетних лица је прописано да суд може малолетника обавезати на плаћање трошкова кривичног поступка и на испуњење имовинскоправног захтева само ако је малолетнику изрекао казну. Ако је према малолетнику изречена васпитна мера или је поступак обустављен, трошкови поступка падају на терет буџетских средстава, а оштећени се ради остваривања имовинскоправног захтева упућује на парнични поступак. Ставом 2. истог члана је прописано да ако малолетник има приходе или имовину, суд може одредити да плати трошкове поступка и испуни имовинскоправни захтев и кад према њему изрекне васпитну меру, односно када веће за малолетнике нађе да није целисходно изрећи малолетнику казну малолетничког затвора, нити васпитну меру.

Основано се у захтеву за заштиту законитости браниоца малолетног сада пунолетног АА истиче да је суд требало да одлучи у решењу којим је изречена васпитна мера ко сноси трошкове поступка, што у конкретном случају није учињено, јер је у

решењу само наведено да ће о трошковима кривичног поступка бити одлучено посебним решењем, које поступање суда је супротно одредби члана 262. став 1. ЗКП, која подразумева да је суд у обавези да у одлуци којом окончава кривични поступак одлучи о обавези накнаде трошкова односно о томе ко ће сносити трошкове поступка, те да је накнадно решење о трошковима могуће донети само у погледу висине трошкова.

Надаље, основани су наводи захтева за заштиту законитости којим се указује да је о трошковима кривичног поступка који се водио према малолетном сада пунолетном АА требало одлучити сагласно члану 79. став 1. Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривичноправној заштити малолетних лица, имајући у виду да је у конкретном случају вођен поступак према лицу за које је постојала основана сумња да је извршило кривично дело као малолетник, а у време покретања поступка односно суђења није навршио двадесет једну годину, те да је након споведеног поступка према малолетном сада пунолетном АА решењем Вишег суда у Шапцу К 14/20 од 06.08.2020. године изречена васпитна мера појачан надзор од стране органа старатељстава. У тој ситуацији у правноснажном решењу, у делу који се односи на трошкове кривичног поступка је требало одлучити да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда, како је то прописано одредбом члана 79. став 1. Закона о малолетним учиниоца кривичних дела и кривичноправној заштити малолетних лица, па је погрешан закључак првостепеног и другостепеног суда да ће о обавези накнаде трошкова поступка бити одлучено посебним решењем. Како је према наводима изреке правноснажног решења малолетни, сада пунолетни АА незапослен и нема никакву имовину, то су испуњени и услови из члана 79. став 2. Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривичноправној заштити малолетних лица да трошкови поступка падну на терет буџетских средстава суда.

Стога, како је у конкретном случају према малолетном, сада пунолетном АА изречена васпитна мера, а не казна, и како он нема своју имовину, нити је запослен, то по налажењу Врховног касационог суда основано бранилац у захтеву за заштиту законитости указује да у тој ситуацији не може бити обавезан на плаћање трошкова кривичног поступка у смислу члана 79. став 2. Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривичноправној заштити малолетних лица.

Како је, дакле, побијаним решењима учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП, а на коју се основано указује у поднетом захтеву за заштиту законитости браниоца малолетног, сада пунолетног АА, то је Врховни касациони суд исти усвојио као основан и на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 2) ЗКП, преиначио побијана правноснажна решења Вишег суда у Шапцу К 14/20 од 06.08.2020. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 744/20 од 01.10.2020. године, тако што је одредио да трошкови малолетничког поступка у односу на малолетног, сада пунолетног АА падају на терет буџетских средстава суда.

Записничар-саветник
Весна Зарић,с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић